

Sygn. akt XI GC 1285/15

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Dnia 20 maja 2015 roku powódka M. D. wniosła przeciwko pozwanej B. K. pozew o zapłatę kwoty 12 510 złotych wraz z odsetkami od dnia 4 października 2014 roku do dnia zapłaty, a także złożył wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że za cenę 12 510 złotych kupiła u pozwanej urządzenie do oksybracji/infuzji tlenowej, które zostało jej wydane przez przedstawiciela producenta. Powódka została przeszkolona z obsługi urządzenia. Podczas szkolenia oraz w trakcie wykonywania pierwszych zabiegów ujawniły się wady fizyczne przyrządu w postaci luźnego wężyka od pistoletu do infuzji, a także z urządzenia wydobywała się ciemna ciecz. Producent w ramach gwarancji dokonał wymiany urządzenia na nowe, jednak i ono posiadało wcześniej stwierdzone wady. W związku z powyższym powódka odstąpiła od umowy sprzedaży i wezwała pozwaną do zwrotu kosztów zakupu urządzenia.

Dnia 28 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem powódki.

W przepisany terminie pozwana złożyła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że urządzenie było sprawne, jednak wskutek jego nieprawidłowej eksploatacji działało wadliwie. W dalszej kolejności wskazała, że strona powodowa nie miała prawnej możliwości odstąpienia od umowy, bowiem prawo to nie może być realizowane, gdy sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niegodności dla kupującego wymieni wadliwą rzecz na rzecz wolną od wad - i tak też się stało w niniejszej sprawie. Pozwana podniosła również zarzut braku legitymacji czynnej powódki, bowiem przesyłka była zaadresowana do A. P..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 4 marca 2014 roku powódka M. D. kupiła u pozwanej urządzenie do oksybracji (infuzji) tlenowej. Strony ustaliły cenę na kwotę 12 510 złotych brutto, która została w całości uregulowana. Towar został wydany przez przedstawiciela producenta w dniu 17 marca 2014 roku. Powódka została przeszkolona z obsługi urządzenia przez A. W..

-niesporne.

Podczas przeprowadzania szkolenia, a także pierwszych zabiegów ujawniły się wady fizyczne w postaci wypadającego luźnego wężyka pistoletu do infuzji, z maszyny wydobywała się ciemna ciecz, a także osadzały się kryształki soli fizjologicznej. Producent dokonał wymiany urządzenia na nowe.

Dowód:

-list przewozowy, k. 13;

-pismo z dnia 23 maja 2016 roku, k. 14;

-pismo, k. 15;

-zeznania W. P., k. 108-109;

-zeznania A. P., k. 110;

-zeznania M. D., k. 114-116

Nowe urządzenie również nie działało poprawnie – ponownie stwierdzono wyżej wymienione wady.

Dowód:

-zeznania W. P., k. 108-109

-zeznania M. D., k. 114-116

Z tego względu pismem z dnia 4 czerwca 2014 roku powódka odstąpiła od umowy sprzedaży. Pismem z dnia 24 września 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 12 510 złotych, w terminie do dnia 3 października 2014 roku.

Dowód:

-pismo wraz z potwierdzeniem nadania, k. 28-29;

-wezwanie do zapłaty, k. 39-40.

Rzeczoznawca M. M. sporządził prywatną opinię techniczną. Wskazano w niej, że w dokumentach oraz na urządzeniu brak numeru CE, pokrętło regulacji ciśnienia na pulpicie czołowym przednim jest nieaktywne, nie stwierdzono przekręcenia siłowego pokrętła, urządzenie nie posiada zaworu bezpieczeństwa zabezpieczającego układ ciśnieniowy przed przypadkowymi i niekontrolowanymi wzrostami ciśnienia, które w efekcie prowadzą do wystrzałów wężyków ciśnieniowych lub mogą doprowadzić do uszkodzenia sprężarki. Stwierdzono, że wężyki ciśnieniowe są wykonane z materiału termoplastycznego o niskiej jakości.

Dowód:

-opinia M. M., k. 34-38;

-zeznania M. M., k. 110-112.

Urządzenie nie spełnia formalnych przesłanek do sprzedaży i w konsekwencji użytkowania na terytorium Unii Europejskiej, w tym Polski- nie posiada tabliczki fabrycznej, deklaracji CE, a także posiada wadliwą instrukcję obsługi. Maszyna posiada wężyki, które nie są przeznaczone do przewodzenia sprężonego powietrza. W urządzeniu brak jest zaworu bezpieczeństwa w układzie sprężonego powietrza. Istnieje możliwość, że wewnątrz przyrządu dojdzie do wewnętrznego wybuchu.

Dowód:

-opinia biegłego Z. N., k. 130-145, 197-199

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną dochodzonego powództwa jest art. 560 § 1 k.c.. Zgodnie z nim sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wady zmniejszające jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczeniem rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (rękojmia za wady fizyczne). Natomiast jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny. Jednak kupujący nie może od umowy odstąpić, jeżeli sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wady usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona przez sprzedawcę lub naprawiana, chyba że wady są nieistotne (art. 560 § 1 kc). W ocenie Sądu powódka skutecznie skorzystała z prawa odstąpienia od umowy, albowiem pozwana jako sprzedająca niezwłocznie nie wymieniła rzeczy wadliwej na rzecz wolną od wad, ani też niezwłocznie nie usunęła stwierdzonych wad.

Pozwana wskazała, że powódka nie mogła skutecznie odstąpić od umowy sprzedaży, ponieważ urządzenie zostało niezwłocznie wymienione na nowe, wolne od wad. Zarzut ten należy uznać za chybiony.

Rozstrzygające w niniejszej sprawie było więc stwierdzenie czy urządzenie kupione przez powódkę, następnie wymienione na nowe, było sprawne. Na tę okoliczność dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu (...). Zdaniem Sądu opinia została sporządzona w sposób obiektywny i rzetelny, a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z rzeczonym przyrządem, a także dokumentacją dotyczącą jego poszczególnych elementów. Opinia w sposób wyczerpujący odpowiada na postawione pytanie. Nadto biegły Z. N. jest specjalistą o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej.

Biegły wskazał, że urządzenie nie powinno być w ogóle dopuszczone do użytkowania na terytorium naszego kraju, ponieważ nie posiada tabliczki fabrycznej, deklaracji CE wydanej zgodnie z dyrektywą maszynową UE, a także posiada wadliwą instrukcję obsługi. Już sam fakt, że urządzenie nie powinno być w ogóle dopuszczone do użytkowania, uprawniał do odstąpienia od przedmiotowej umowy. Dalej biegły wskazuje, że maszyna posiada wężyki, które nie są przeznaczone do przewodzenia sprężonego powietrza, a ze względu na brak zaworu bezpieczeństwa w układzie sprężonego powietrza, nie jest możliwe utrzymanie odpowiedniego ciśnienia w maszynie (brak możliwości koordynacji niezbędnych ruchów kończyn dolnych i górnych przy różnych położeniach całego ciała podczas zabiegu). Biegły wskazał także, że istnieje możliwość wewnętrznego wybuchu. Powyższe wady biegły określił jako „poważne”.

Powyższa opinia koresponduje z prywatną opinią strony powodowej, w której także wskazuje się na to, że w dokumentacji oraz na urządzeniu brakuje numeru CE, sam przyrząd nie posiada zaworu bezpieczeństwa zabezpieczającego układ ciśnieniowy, a wężyki są wykonane z materiału o niskiej jakości.

Również relacja świadków W. P. oraz A. P. potwierdza powyższą konstatację. Zeznania wyżej wymienionych świadków są przekonywujące i korespondują z ww. opinią biegłego. W. P. zeznała, że urządzenie nie działało prawidłowo już podczas szkolenia, a po wymianie sprzętu na nowy, wady nadal występowały. Podobnie zeznała A. P., która wskazała, że już podczas szkolenia dwa razy wypadł jeden z wężyków.

Na rozprawie w dniu 20 października 2016 roku biegły w sposób szczegółowy odniósł się do zarzutów strony pozwanej. I tak wskazał, że konieczne jest wydanie deklaracji zgodności, a więc specjalnego dokumentu stwierdzającego, że wyrób spełnia określone wymogi wskazane w unijnej dyrektywie (certyfikat CE) – produkt takiej nie posiadał. Biegły wskazał, że naklejka z kodem kreskowym (zdjęcie drugie, k. 133) nie jest tabliczką znamionową i nie zawiera nazwy producenta oraz jego adresu, wobec czego nie spełnia formalnych kryteriów oznaczenia. Urządzenie także nie ma dołączonego schematu działania, a manometr jest wykonany niezgodnie z przepisami dotyczącymi miar i wag. Biegły powtórzył, że wężyki nie są przystosowane do sprężonego powietrza i wyjaśnił, że taki przewód powinien być certyfikowany, ponieważ sprężone powietrze powoduje wzrost tarcia i rozgrzewanie się powierzchni. W niniejszej sprawie to spowodowało, że pod wpływem ciepła średnica delikatnie powiększała się i wężyk zsuwał się z zaczepu pistoletu.

Należy przy tym zauważyć, że sama polemika pozwanej oraz dezaprobatą wobec wniosków biegłego nie podważa wiarygodności tego dowodu. Dopiero gdyby opinia biegłego nie była jasna, kategoryczna czy też przekonująca, możliwe byłoby jej zakwestionowanie – z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia na kanwie niniejszej sprawy.

Sąd dał wiarę twierdzeniom strony pozwanej, która m.in. wskazywała, że wymieniła sprzęt na nowy tylko po to, aby zachować „dobre kontakty handlowe”. Nie zmienia to faktu, że urządzenie które sprzedawała, w ogóle do sprzedaży trafić nie powinno. Sąd zwrócił uwagę, że urządzenie to było stosunkowo tanie, a w konsekwencji kupujący zawsze powinien liczyć się z ograniczeniami z zakresie funkcjonalności, ergonomii, trwałości czy też koszty eksploatacji mogłyby być wyższe. Jednakże wskazane urządzenie ma wady uniemożliwiające jego użytkowanie w ogóle. Pomijając samą stronę formalną, ze względu na którą urządzenie nie powinno być sprzedawane, to faktyczne użytkowanie wykazało – za opinią biegłego – że składa się ono z elementów nieprzystosowanych do pracy w warunkach sprężonego powietrza. Użyte wężyki do tego się nie nadają. Pomimo nie rozkręcenia urządzenia należy przyjąć, że nie posiada

ono zaworu bezpieczeństwa, reagującego na przekroczenie dopuszczalnego ciśnienia, ponieważ producent umieścił adnotacje o możliwym jego wybuchu. Biorąc jeszcze pod uwagę że jest to urządzenie z założenie przeznaczone do zabiegów kosmetycznych na twarzy, powyższy zestaw wad całkowicie eliminuje możliwość jego bezpiecznej eksploatacji.

Odnosząc się do zarzutu braku legitymacji czynnej powódki, należy zauważyć, że zaadresowanie przesyłki jest czynnością faktyczną i w żaden sposób nie kreuje stosunku zobowiązaniowego wynikającego z umowy sprzedaży.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uzasadniał w całej swej rozciągłości powództwo wytoczone przez stronę powodową. W świetle obowiązujących przepisów powódka mogła skutecznie odstąpić od umowy sprzedaży z powodu wad fizycznych rzeczy sprzedanej, które nie zostały usunięte (rzecz również nie została wymieniona na rzecz wolną od wad).

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od na rzecz powódki kwotę 12 510 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 października 2014 roku do dnia zapłaty, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powódki koszty postępowania w łącznej wysokości 4025,60 złotych. Na powyższą kwotę złożyły się następujące pozycje: opłata od pozwu (626 zł), koszty zastępstwa prawnego (2400 zł), ustalone w oparciu o § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), a także wydatki poniesione na poczet kosztów sporządzenia opinii biegłego (982,60 zł).

Dodatkowo, na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku, Sąd zwrócił powódce nadpłaconą należność na poczet wynagrodzenia biegłego, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

07.11.2016